

Springa i regnet och i vindarna

när jag i regnet och vindarna sprang mina kvarter till hororna för en femhundrakronors avsugning och hon som trädde kondomen på mig snabbt försvann om hörnet med den begärda förskottsbetalningen så var det inget annat än kärlek och jag sprang därifrån lika snabbt som jag sprang dit, och när jag vaknade upp i en förort jag aldrig hört namnet på och fann en lösгом i ett vattenglas intill människan jag just hade legat med var det kärlek och medan jag klädde mig och samtidigt såg mig omkring förstod jag av ateljéporträtten som hon tapetserat sin alkov med att hon en gång varit en vacker, och när jag letade efter en busshållplats i snöblandade regnet och tyckte att vindarna skulle ta mig därifrån så var det inget annat än kärlek, och när jag hade svept en vinare eller två, på Bistro Bohème eller Connection, så var det kärlek som fick mig att sätta mig på en porrbiograf och det var kärlek som fick mig att undvika de framplockade kukarna från de som satt där bredvid, och det var kärlek som fick mig att ännu mera undvika ögonen från de som satt där bredvid, deras ögon som jag ändå inte kunde låta bli att se på och som skrek ut sin tysta ensamhet och sina tysta ord om ännu mera bottenlös ensamhet, och när jag inte hittade hem efter att ha druckit ett par glas hembränt hos en kvinna några hundra meter bort och jag medan jag sög på drinkarna betraktade hennes samling av prydligt klädda dockor så var det kärlek. Det gjorde så ont, och det var kärlek, och jag sprang, och jag drack så mycket jag orkade, vitt vin och rött, öl och där det fanns sprit, och jag visste inget annat, jag kunde inget annat än springa i vindarna och mot piskande regnet och det är sant att jag inte visste om jag hade ett hem och jag sprang in i smärtan med handen i vinkel mot ljuset

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten